

The Plan of Mercy

By Elder James R. Rasband
Of the Seventy

Ang Plano sa Kaluoy

Ni Elder James R. Rasband
Sa Seventy

April 2025 general conference

The Lord is merciful and our Heavenly Father's plan of salvation is truly a plan of mercy.

Ang Ginoo manggiluy-on ug ang plano sa atong Langitnong Amahan sa tinuod usa ka plano sa kaluoy.

A Prophet's Invitation

Last April, soon after the joyful news that the Church had acquired the Kirtland Temple, President Russell M. Nelson invited us to study the dedicatory prayer of the Kirtland Temple, recorded in section 109 of the Doctrine and Covenants. The dedicatory prayer, said President Nelson, “is a tutorial about how the temple spiritually empowers you and me to meet the challenges of life in these last days.”

I am sure your study of section 109 yielded insights that blessed you. This evening, I share a couple of things I learned as I followed our prophet's invitation. The peace-giving path down which my study led reminded me that the Lord is merciful and that our Heavenly Father's plan of salvation is truly a plan of mercy.

Newly Called Missionaries Serving in the Temple

As you may be aware, “newly called missionaries are encouraged to receive the temple endowment as soon as possible and to attend the temple as often as circumstances allow.” Once endowed, they also “may serve as temple ... work-

Usa ka Pagdapit sa Propeta

Sa miaging Abril, human dayon sa sadya nga mga balita nga ang Kirtland Temple naangkon na og balik sa Simbahan, si Presidente Russell M. Nelson midapit kanato nga tun-an ang pagpahinungod nga pag-ampo sa Kirtland Temple, narekord sa seksiyon 109 sa Doktrina ug mga Pakigsaad. Ang pagpahinungod nga pag-ampo, miingon si Presidente Nelson, “usa ka panudlo kon sa unsa nga paagi nga ang templo espirituwal nga makahatag kaninyo ug kanako og gahom aron makaatubang sa mga hagit sa kinabuhi niining kataposang mga adlaw.”

Segurado ko nga ang pagtuon ninyo sa seksiyon 109 naghatag og mga pagtulun-an nga mipanalangin kaninyo. Karong gabhiona, mopakigbahin ko og pipila ka mga butang nga akong nakat-onan dihang gisunod nako ang pagdapit sa propeta. Ang kalinaw nga akong naangkon gumikan sa akong pagtuon nagpahinumdom kanako nga ang Ginoo manggiluy-on ug nga ang plano sa Langitnong Amahan sa kaluwasan sa tinuod usa ka plano sa kaluoy.

Bag-ong Gitawag nga mga Misyonaryo nga Nagserbisyo sa Templo

Tingali namatikdan ninyo nga, “ang bag-ong gitawag nga mga misyonaryo giawhag nga modawat sa pagtuga sa templo diha dayon kutob sa mahimo ug sa pagtambong sa templo sa kanunay kutob sa itugot sa kahimtang.” Kon

ers before they begin missionary service.”

Time in the temple before entering the missionary training center (MTC) can be a wonderful blessing for new missionaries as they learn more about temple covenants before sharing the blessings of those covenants with the world.

But in studying section 109, I learned that in the temple, God empowers new missionaries—indeed, all of us—in an additional, sacred way. In the dedicatory prayer, given by revelation, the Prophet Joseph Smith prayed that “when thy servants shall go out from thy house ... to bear testimony of thy name,” the “hearts” of “all people” would “be softened”—both the “great ones of the earth” and “all the poor, the needy, and [the] afflicted.” He prayed that “their prejudices may give way before the truth, and thy people may obtain favor in the sight of all; that all the ends of the earth may know that we, thy servants, have heard thy voice, and that thou hast sent us.”

This is a beautiful promise for a newly called missionary—to have prejudices “give way before the truth,” to “obtain favor in the sight of all,” and to have the world know they are sent by the Lord. Each of us surely needs these same blessings. What a blessing it would be to have hearts softened as we interact with neighbors and co-workers. The dedicatory prayer does not explain exactly how our time in the temple will soften others’ hearts, but I am convinced it is bound up with how time in the house of the Lord softens our own hearts by centering us on Jesus Christ and His mercy.

The Lord Answers Joseph Smith’s Plea for Mercy

makadawat na sa pagtuga, sila usab “mahimong moserbisyo isip mga worker ... sa templo sa dili pa sila magsugod sa misyonaryo nga pagserbisyo.”

Ang panahon sulod sa templo sa dili pa mosulod sa missionary training center (MTC) mahimong talagsaon nga panalangin alang sa bag-ong mga misyonaryo samtang magkat-on sila og dugang pa mahitungod sa mga pakigsaad sa templo sa dili pa mopakigbahin niana nga mga pakigsaad ngadto sa kalibotan.

Apan sa pagtuon sa seksiyon 109, akong nakat-onan nga, didto sa templo, ang Dios mohatag og gahom sa bag-ong mga misyonaryo—gani, sa tanan kanato—sa dugang, sagrado nga paagi. Sa pagpahinungod nga pag-ampo, nga gihatag pinaagi sa pagpadayag, si Joseph Smith nag-ampo nga “sa panahon nga ang imong mga sulugoon mogula gikan sa imong balay ... aron mohatag og pagpamatuod sa imong ngalan,” ang “mga kasingkasing” sa “tanang katawhan” mahumok—silang mga “bantogan sa yuta,” ug “tanang mga kabos, ang timawa, ug [ang] mga sinakit.” Nag-ampo siya nga ang ilang “sayop nga mga paghukom mahanaw sa atubangan sa kamatuoran, ug ang imong katawhan makaangkon og kaluoy sa panan-aw sa tanan; nga ang tanang lumulupyo sa yuta masayod nga kami, ang imong mga sulugoon, nakadungog sa imong tingog, ug nga kami imong gipadala.”

Usa kini ka matahom nga saad alang sa bag-ong natawag nga misyonaryo—nga ang sayop nga paghukom “mahanaw sa atubangan sa kamatuoran,” aron “makaangkon og kaluoy sa panan-aw sa tanan,” ug aron ang kalibotan masayod nga sila gipadala sa Ginoo. Tanan kita seguradong nagkinahanglan sa sama niining mga panalangin. Pagkadakong panalangin nga makabaton og mga kasingkasing nga mahumok sa atong pakig-atubang sa mga silingan ug mga kaubanan sa trabaho. Ang pagpahinungod nga pag-ampo wala mohatag og eksakto gayod nga pagpasabot kon sa unsang paagi ang atong panahon sulod sa templo mopahumok sa mga kasingkasing sa uban, apan kombinsedo ko nga may kalabotan kini kon sa unsang paagi ang mga oras sulod sa balay sa Ginoo mopahumok sa kaugalingon natong mga kasingkasing pinaagi sa pagpatutok kanato ngadto ni Jesukristo ug sa Iyang kaluoy.

Ang Ginoo Mitubag sa Pangamuyo ni Joseph Smith alang sa Kaluoy

As I studied the Kirtland dedicatory prayer, I was also struck that Joseph again and again pleaded for mercy—for the members of the Church, for the enemies of the Church, for the leaders of the country, for the nations of the earth. And, very personally, he pleaded with the Lord to remember him and to have mercy upon his beloved Emma and their children.

How must Joseph have felt when, one week later, on Easter Day, April 3, 1836, in the Kirtland Temple, the Savior appeared to him and Oliver Cowdery and, as recorded in section 110 of the Doctrine and Covenants, said, “I have accepted this house, and my name shall be here; and I will manifest myself to my people in mercy in this house.” This promise of mercy must have had special meaning to Joseph. And as President Nelson taught last April, this promise also “applies to every dedicated temple today.”

Finding Mercy in the House of the Lord

There are so many ways in which we each can find mercy in the house of the Lord. This has been true since the Lord first commanded Israel to build a tabernacle and to place at its center the “mercy seat.” In the temple, we find mercy in the covenants we make. Those covenants, in addition to the baptismal covenant, bind us to the Father and the Son and give us increased access to what President Nelson has taught is “a special kind of love and mercy ... called *hesed*” in Hebrew.

We find mercy in the opportunity to be sealed to our families for eternity. In the temple, we also come to understand with greater clarity that the Creation, the Fall, the Savior’s atoning sacrifice, and our ability to enter again into our Heavenly Father’s presence—indeed, every part of the plan of salvation—are manifestations of mercy. It might be said that the plan of salvation is a plan of happiness precisely because it is a “plan of mercy.”

Dihang gitun-an nako ang pagpahinungod nga pag-ampo sa Kirtland, natandog usab ako nga si Joseph balik-balik nga nangamuyo alang sa kaluoy—alang sa mga miyembro sa Simbahan, alang sa mga kaaway sa Simbahan, alang sa mga lider sa nasod, alang sa mga nasod sa yuta. Ug, sa personal gayod, nangamuyo siya sa Ginoo sa paghinumdom kaniyang pagbaton og kaluoy diha sa iyang pinalangga nga si Emaa ug sa ilang mga anak.

Unsa kahay gibati ni Joseph dihang, usa ka semana ang milabay, sa buntag sa Pagkabanhaw, Abril 3, 1836, didto sa Kirtland Temple, ang Manluluwas nagpakita kaniya ug ni Oliver Cowdery ug, sigon sa narekord saseksiyon 110 sa Doktrina ug mga Pakigsaad, nga nag-ingon, “Akong gidawat kini nga balay, ug ang akong ngalan maania dinhi; ug akong ipakita ang akong kaugalingon ngadto sa akong katawhan tungod sa kaluoy dinhi niini nga balay.” Kini nga pagsaad og kaluoy seguradong dunay espesyal nga kahulogan ni Joseph. Ug sigon sa gitudlo ni Presidente Nelson sa milabayng Abril, kini usab nga saad “magamit samataggipahinungod nga templo karon.”

Pagkaplag og Kaluoy sa Balay sa Ginoo

Adunay daghan kaayong paagi diin kitang matag usa makakaplag og kaluoy sa balay sa Ginoo. Tinuod kini sukad pa sa unang pagsugo sa Ginoo ni Israel sa pagtukod og usa ka tabernakulo ug ibutang diha sa taliwala niini ang “[trono sa kaluoy].” Sulod sa templo, makakaplag kita og kaluoy diha sa mga pakigsaad nga atong gihimo. Kadto nga mga pakigsaad, agig dugang sa pakigsaad sa bunyag, maghigot kanato ngadto sa Amahan ug sa Anak ug maghatag kanato og nagkadako nga akses sa unsay gitudlo ni Presidente Nelson nga “usa ka espesyal nga matang sa gugma ug kaluoy ... gitawag oghesed” sa Hebreo.

Makakaplag kita og kaluoy pinaagi sa oportunidad nga maselyo sa atong mga pamilya alang sa kahangtoran. Sulod sa templo, mas tinaw natong masabtan nga ang Paglalang, ang Pagkapukan, ang maulaong sakripisyo sa Manluluwas, ug ang atong katakos nga makasulod og balik sa presensiya sa atong Langitnong Amahan—sa pagkatinuod, ang matag bahin sa plano sa kaluwasan—usa ka pagpakita sa kaluoy. Tingali ginaingon nga ang plano sa kaluwasan usa ka plano sa kalipay tungod kay sakto gayod nga kini usa ka “plano sa kaluoy”.

Seeking Forgiveness Opens the Door to the Holy Ghost

I am grateful for the beautiful promise in section 110 that the Lord will manifest Himself in mercy in His temples. I am also grateful for what it reveals about how the Lord will manifest Himself in mercy whenever we, like Joseph, plead for mercy.

Joseph Smith's plea for mercy in section 109 was not the first time his pleas for mercy prompted revelation. In the Sacred Grove, young Joseph prayed not just to know which Church was true, but he also said that he "cried unto the Lord for mercy, for there was none else to whom I could go [to] obtain mercy." Somehow his recognition that he needed mercy that only the Lord could provide helped open the windows of heaven. Three years later the angel Moroni appeared, following what Joseph said was his "prayer and supplication to Almighty God for forgiveness of all my sins and follies."

This pattern of revelation following a plea for mercy is a familiar one in the scriptures. Enos heard the voice of the Lord only after praying for forgiveness. King Lamoni's father's conversion begins with his prayer, "I will give away all my sins to know thee." We may not be blessed with these same dramatic experiences, but for those who sometimes struggle to feel answers to prayer, seeking the Lord's mercy is one of the most powerful ways to feel the witness of the Holy Ghost.

Pondering God's Mercy Opens the Door to a Testimony of the Book of Mormon

A similar principle is beautifully taught in Moroni 10:3–5. We often shorthand these verses to teach that through sincere prayer, we can learn whether the Book of Mormon is true. But

Ang Pagtinguha og Kapasayloan Mobali sa Pultahan sa Espiritu Santo

Mapasalamaton ako sa matahom nga saad diha sa seksiyon 110 nga ang Ginoo mopakita sa Iyang Kaugalingon uban sa kaluoy sulod sa Iyang mga templo. Mapasalamaton usab ako sa unsay gipadayag niini mahitungod kon sa unsang paagi ang Ginoo mopakita sa Iyang Kaugalingon uban sa kaluoy sa matag higayon nga kita, sama ni Joseph, mangamuyo og kaluoy.

Ang pangamuyo ni Joseph Smith alang sa kaluoy diha sa seksiyon 109 dili ang unang higayon nga ang iyang pagpangamuyo og kaluoy nag-aghat og pagpadayag. Didto sa Sagradong Kakahoyan, ang batan-ong si Joseph nag-ampo dili lang aron masayod kon hain nga Simbahan ang tinuod, apan miingon usab siya nga siya "[nag-ampo] sa Ginoo og kaluoy, kay walay lain nga akong kaduolan ug kapangayoan og kaluoy." Sa bisan unsa pa man ang iyang pag-ila nga siya nagkinahanglan og kaluoy nga ang Ginoo lamang ang makahatag nagtabang nga maabli ang mga bintana sa langit. Paglabay sa tulo ka tuig ang anghel nga si Moroni nagpakita, human sa unsay gisulti ni Joseph nga maoy iyang "pag-ampo ug pangamuyo ngadto sa Magkagagahom nga Dios alang sa kapasayloan sa akong tanan nga mga sala ug kahilayan."

Kini nga sundanan sa pagpadayag human sa pangamuyo alang sa kaluoy usa ka butang nga diha sa mga kasulatan. Si Enos nakadungog sa tingog sa Ginoo human lamang nga siya nag-ampo alang sa kapasayloan. Ang pagkakabig sa amahan ni Hari Lamoni nagsugod sa iyang pag-ampo, "Ako mobiya sa tanan nakong mga sala aron makaila kanimo." Tingali dili kita mapanalanginan og sama niini katalandogon nga mga kasinatian, apan alang niadtong usahay tingali naglisod sa pagbati og mga tubag sa pag-ampo, ang pagtinguha og kaluoy sa Ginoo usa sa labing gamhanan nga mga paagi aron mabati ang pagsaksi sa Espiritu Santo.

Ang Pagpamalandong sa Kaluoy sa Dios Maghimong Posible sa Pagbaton og Pagpamatuod sa Basahon ni Mormon

Usa ka susamang baroganan gitudlo sa matahom nga paagi diha sa Moroni 10:3–5. Kanunay natong pamub-an kini nga mga bersikulo sa pagtudlo nga, pinaagi sa sinserong pag-ampo,

this shorthand can neglect the important role of mercy. Listen to how Moroni begins his exhortation: “I would exhort you that when ye shall read these things, ... that ye would remember how merciful the Lord hath been unto the children of men, from the creation of Adam even down until the time that ye shall receive these things, and ponder it in your hearts.”

Moroni urges us not only to read these things—the records he was about to seal up—but also to ponder in our hearts what the Book of Mormon reveals about “how merciful the Lord hath been unto the children of men.” It is pondering upon the Lord’s mercy that prepares us to “ask God, the Eternal Father, in the name of Christ, if these things are not true.”

As we ponder on the Book of Mormon, we might ask: Is it really true, as Alma taught, that God’s plan of mercy assures that every person who ever lived on this earth will be resurrected and that they will “be restored to their ... perfect frame”? Is Amulek right—can the Savior’s mercy satisfy all the bitterly real demands of justice that we would otherwise be obligated to pay and instead “[encircle us] in the arms of safety”?

Is it true, as Alma testified, that Christ suffered not only for our sins but for our “pains and afflictions” so that He could “know ... how to succor his people according to their infirmities”? Is the Lord really so merciful, as King Benjamin taught, that as a free gift, He atoned “for the sins of those ... who have died not knowing the will of God concerning them, or who have ignorantly sinned”?

Is it true, as Lehi said, that “Adam fell that men might be; and men are, that they might have joy”? And is it really true, as Abinadi testified, quoting Isaiah, that Jesus Christ was “wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities; the chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed”?

In sum, is the Father’s plan as taught in the Book of Mormon really this merciful? I testify

atong makat-onan kon ang Basahon ni Mormon tinuod ba. Apan kini nga pagpamubo mosalik-way sa importanteng tahas sa kaluoy. Paminawa kon sa unsang paagi gisugdan ni Moroni ang iyang pag-awhag: “Ako moawhag kaninyo nga kon kamo mobasa niini nga mga butang, ... nga kamo unta mohinumdom unsa ka maluluy-on ang Ginoo ngadto sa mga katawhan, gikan sa paglalang ni Adan bisan hangtod sa panahon nga kamo makadawat niini nga mga butang, ug pamalandonga kini sa inyong mga kasingkasing.”

Giawhag kita ni Moroni sa dili lang pagbasa niining mga butanga—sa mga rekord nga iya nang pagaselyohan—apan usab sapagpamalandong sulod sa atong mga kasingkasing unsay gipadayag sa Basahon ni Mormon bahin sa “unsang ka maluluy-on ang Ginoo ngadto sa katawhan.” Ang pagpamalandong sa kaluoy sa Ginoo maoy mag-andam kanato nga “mangutana sa Dios, ang Amahan sa Kahangtoran, sa ngalan ni Kristo, kon kini nga mga butang dili ba tinuod.”

Kon atong pamalandongan ang Basahon ni Mormon, tingali mangutana kita: Tinuod ba gayod kaha, sama sa gitudlo ni Alma, nga ang plano sa Dios sa kaluoy naseguro nga ang matag tawo nga nabuhi dinhi sa yuta mabanhawug nga sila “mapahiuli sa ilang ... hingpit nga bayanan”? Husto ba si Amulek—ang kamanggiluy-on sa Manluluwas motagbaw ba satanan nga tinuoray nga mapait nga gipangayo sa kaangayan nga kita kinahanglan nga magbayad ug imbis ni-ana gakson [kita] sa mga bukton sa kaseguroan?

Tinuod ba, sama sa gipamatuod ni Alma, nga gigantes ni Kristo ang “mga sakit ug mga kasakit” aron iyang “masayran ... unsaon sa pagtabang ang iyang katawhan sumala sa ilang mga kahuyang”? Ang Ginoo tinuod bang manggiluy-on, sama sa gitudlo ni Hari Benjamin, nga isip “walay bayad nga gasa “niadtong ... namatay nga wala mahibalo sa kabubut-on sa Dios mahitungod kanila, o kinsa nakasala sa kawalay alamag”?

Tinuod ba, sama sa giingon ni Lehi, nga “si Adan napukan aron ang mga tawo maanaa; ug ang mga tawo anaa, aron sila makabaton og kamaya”? Ug tinuod ba, sigon sa gipamatuod ni Abinadi, nga nagkutlo bahin ni Isaias, nga si Jesukristo “gisamalan alang sa atong mga kalapasan, gibun-og siya alang sa atong pagkadaotan; ang kastigo alang sa atong kalinaw iyang gigantes; ug pinaagi sa iyang mga labod kita naayo”?

Agig sumada, ang plano ba sa Amahan sigod sa gitudlos a Basahon ni Mormon manggiluy-on

that it is and that the peace-giving and hopeful teachings of mercy in the Book of Mormon are true.

Still, I imagine that some may be struggling, despite your faithful reading and prayers, to realize Moroni's promise that Heavenly Father "will manifest the truth of it unto you, by the power of the Holy Ghost." I know this struggle because I felt it, many years ago, when my own first couple of reads of the Book of Mormon did not yield an immediate and clear answer to my prayers.

If you are struggling, may I invite you to follow Moroni's counsel to ponder on the many ways the Book of Mormon teaches "how merciful the Lord hath been [to] the children of men"? Based on my experience, I hope that when you do, the peace of the Holy Ghost can enter your heart and you can know, believe, and feel that the Book of Mormon and the plan of mercy it teaches are true.

I express my gratitude for the Father's great plan of mercy and for the Savior's willingness to carry it out. I know that He will manifest Himself in mercy in His holy temple and in every part of our life if we will seek Him. In the name of Jesus Christ, amen.

ba gayod? Mopamatuod ko nga ingon gayod niana ug nga ang paghatag og kalinaw ug ang malaamong mga pagtulun-an sa kaluoy diha sa Basahon ni Mormon tinuod.

Sa gihapon, akong mahanduraw nga ang pipila tingali naglisod, bisan sa inyong matinud-anong pagbasa ug mga pag-ampo, sa katumanan sa saad ni Moroni nga ang Langit-nong Amahan "mopakita sa kamatuoran niini nganha kaninyo, pinaagi sa gahom sa Espiritu Santo." Nasayod ako niini nga panglimbasog tungod kay gibati ko kini, daghang tuig nang milabay, dihang ang kaugalingon nakong mga pagbasa sa Basahon ni Mormon wala maghatag og diha-diha dayon ug tin-aw nga tubag sa akong mga pag-ampo.

Kon nagpanglimbasog man kamo, dapiton ko kamo sa pagpamalandong sa tambag ni Moroni sa daghang mga paagi nga gitudlo sa Basahon ni Mormon "unsa ka maluluy-on ang Ginoo ngadto sa katawhan"? Base sa akong kasinatian, manghinaot ko nga kon buhaton man ninyo kini, ang kalinaw sa Espiritu Santo makasulod sa inyong kasingkasing ug masayod kamo, motuo, ug mobatinga ang Basahon ni Mormon ug ang plano sa kaluoy nga gitudlo niini tinuod.

Akong ipahayag ang akong pasalamat sa talagsaong plano sa Amahan sa kaluoy ug sa kaandam sa Manluluwas sa pagtuman niini. Nasayod ko nga Iyang ipakita ang Iyang kaugalingon sa kaluoy diha sa Iyang balaan nga templo ug sa matag bahin sa atong kinabuhi kon kita magtinguha Kaniya. Sa ngalan ni Jesukristo, amen.